

Højesteret, som Kriminal- og Overretsassessor og den hernævnte Stilling i Statsanstalten, er det saa godt som utænkeligt, at der skulde kunne indtræde nogen Konflikt mellem denne Stilling og Stillingen som Generalauditor. Vel ved jeg, at Generalauditoren er født Medlem af Overkriksretten, men den faar jo ikke Sager at paadømme, som paa nogen Maade kunne berøre Statsanstalten. Den kan kun faa Sager at paakende, som vedrøre militære Tjenesteforseelser, og Sager af kriminel Natur, hvorimod civile, formueretlige Tvistemaal om Retten til en Overlevelsere-rente eller Livsforsikring eller noget af den Art aldrig kan komme ind under Overkriksrettens Kendelse. Generalauditoren er ligeledes, man kunde jo sige, juridisk Konsulent for Forsvarsministeren og Overleder af Hærens Retsvæsen. Som juridisk Konsulent for Forsvarsministeren vil hans Stilling i Statsanstalten heller ikke kunne bringe ham i nogen Konflikt. Hvis der kunde tænkes at opstaa nogen Tvist mellem Statsanstalten og Krigs- eller Marineministeriet paa disse Spørgsmaal, er det ikke Forsvarsministeren, der er den afgørende. I første Instans er Finansministeren den afgørende, og i højeste Instans ere Domstolene det, de almindelige Domstole. Og hvad Hærens Retsvæsen angaar, drejer det sig, som allerede bemærket for Overkriksrettens Vedkommende, kun om Tjenesteforseelser og kriminelle Sager.

Det ærede Medlem rejste nogen Tvivl om, hvorvidt det var tilladeligt, at Generalauditor Giørtz uden særlig Hjemmel havde 1.500 Kr. som Honorar i Overkriksretten. Det er utvivlsomt tilladeligt, utvivlsomt. Det vil erindres, at det er ved en paa sædvanlig Maade vedtagen Lov, at Generalauditoren er bleven født Medlem af Overkriksretten og har faaet tillagt dette Honorar, og det er ganske øjensynligt, at det ikke kan have været Meningen, at dette ham tillagte Honorar skulde nedbringes som Følge af Loven af 1870.

Det ærede Medlem henviste til den under det forrige Ministerium nedsatte Kommission angaaende Statsembedsmænds Forbinden af deres Stilling som saadanne med forskellige private Stillinger og rettede det Spørgsmaal til mig, hvorledes det vilde gaa med denne Kommissions Betænkning, om vi snart fik et derpaa bygget Lovforslag at se. Jeg er ude af Stand til at udtale mig derom, idet der ikke er truffet nogen Afgørelse desangaaende i Ministeriet. Jeg kan kun sige det ærede

Medlem saa meget, at det i den allernærmeste Fremtid vil blive afgjort, hvorledes man vil stille sig til denne Betænkning. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at den Forening af et Dommerembede med en anden Stilling, som finder Sted for Generalauditor Giørtz's Vedkommende, rammes jo ikke af den Betænkning, idet der, saa vidt jeg erindrer — jeg har ikke Betænkningen hos mig i dette Øjeblik — er gjort en udtrykkelig Undtagelse med saadanne Stillinger udenfor den vedkommendes Embedsstilling, til hvilke Udnævnelse sker fra Statens Side. Saadanne Stillinger, som overdrages af Statsmyndighederne, eller til hvilke man udnævnes af disse, kunne forenes med Embedsstillinger, med hvilke intet privat Erhverv kan forenes. Der er jo heller ikke Tale om at tillægge Generalauditor Giørtz denne Stilling som noget nyt. Han havde denne Stilling som Kriminalretsassessor, og han havde den som Overretsassessor. Da Embedet som Generalauditor blev ham tilbudt, blev der ikke taget noget Forbehold for denne Stillings Vedkommende. Der blev ikke stillet det Krav, at han skulde frasige sig denne Stilling, og det er, saa vidt jeg ved, i bedste Overensstemmelse med alt, hvad der hidtil er sket. Naar Stillingen ikke efter sin Natur kolliderer med den nye Stilling, der er ham tilbudt, tror jeg aldrig, man har forlangt, at en Mand skulde frasige sig et andet ham af Staten overdraget Erhverv, som han havde inde. Jeg kender intet Eksempel derpaa, og man har heller ikke gjort det overfor den nuværende Generalauditor.

Jeg maa sluttelig protestere imod et Par Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde angaaende Generalauditor Giørtz, og som det forekommer mig var af en nedsættende Karakter. Han sagde for det første, at han ikke havde noget at bestille i den Stilling, han havde i Statsanstalten. Jo, selvfølgelig har han noget at bestille. Han har det Hverv, som Loven giver ham, og som naturligvis ikke er nogen Sinecure. Det at være retskyndig Direktør i Statsanstalten for Livsforsikring giver selvfølgelig en Mand et Arbejde og til Tider et ikke ganske ubetydeligt Arbejde. Det ærede Medlem udtalte desuden, at det kun var de mindre samvittighedsfulde Dommere, som vilde overtage den Slags Hverv. Det er en haard Dom, det ærede Medlem her fælder bl. a. over den højt ansete Mand, som i sin Tid stod i Spidsen for Højesteret, som indtog den højeste Stilling, en Dommer kan indtage her i